

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Sakálovej a sudcov JUDr. Ľubora Šeba a JUDr. Lýdie Gálisovej, v právnej veci žalobcov **1/ M. J.**, bývajúceho v B., a **2/ D. J.**, bývajúcej v B., proti žalovaným **1/ S. s.r.o.**, so sídlom v B., zastúpenej Mgr. P. K., advokátom so sídlom v B., **2/ L. G. a.s.**, so sídlom v Ž., **3/ Ing. R. S.**, bývajúcemu v B., a **4/ Ing. A. H.**, bývajúcej v B., **o určenie neplatnosti dražby**, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 7 C 104/2006, o dovolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 10. júla 2008 sp. zn. 6 Co 232/2007 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaných 1/ a 2/ **z a m i e t a .**

Žalobcom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava IV rozsudkom zo 14. marca 2007 č. k. 7 C 104/2006-51 zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia podľa zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách (ďalej len zákon č. 527/2002 Z.z.) domáhali určenia neplatnosti dražby nehnuteľnosti v katastrálnom území D., obec B. – mestská časť D., okres B., ktorá je v katastri nehnuteľností zapísaná na LV č. X. ako byt č. X. na X. poschodí bytového domu, vo vchode č. X., súpisné č. X., na parcelách č. X., X., X., X., vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu o veľkosti X. k celku, ktorá sa nachádza na ul. B. č. X. (ďalej len „byt“). Žalobcom uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 2/ trov

konania v sume 7 128,-- Sk (236,61 €) do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil § 8 ods. 1 a 2 písm. e) a ods. 4, § 15 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len „zákon č. 182/1993 Z.z.“) a § 16 ods. 1, 2, 3 a § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 527/2002 Z.z. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalovaný 1/ ako nepriamy zástupca, ktorý pri správe majetku vlastníkov bytov a nebytových priestorov (ďalej len „vlastníkov“) koná ako správca vo svojom mene ale na účet vlastníkov bol aktívne legitimovaný zastupovať vlastníkov pri výkone záložného práva vzniknutého v zmysle § 15 zákona č. 182/1993 Z.z. V mene vlastníkov bol osobou oprávnenou navrhnúť dražbu bytu podľa § 7 zákona č. 527/2002 Z.z. Keďže dražba bytu bola podľa názoru súdu vykonaná v súlade s právnymi predpismi, žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobcov rozsudkom z 10. júla 2008 sp. zn. 6 Co 232/2007 zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava IV zo 14. marca 2007 č. k. 7 C 104/2006-51 tak, že žalobe vyhovel a určil, že dražba bytu je neplatná. Dospel k záveru, že odvolanie žalobcov bolo dôvodné, keď súd prvého stupňa nevykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu na riadne zistenie skutkového stavu a vec neposúdil správne ani po právnej stránke. Žalobcom náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil § 80 písm. c) O.s.p., § 8b ods. 1 a ods. 2 písm. e), § 15 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. a § 7 ods. 1 a 2, § 16 ods. 1 a 2 zákona č. 527/2002 Z.z. Na rozdiel od prvostupňového súdu odvolací súd dospel k záveru, že žalobcovia mali v prejednávanej veci naliehavý právny záujem na určení neplatnosti dražby, pretože bez tohto určenia by bolo ohrozené ich právo k bytu, ktorý bol predmetom dražby. Tento právny záujem nemuseli zvlášť tvrdiť, zdôvodňovať ani dokazovať, pretože jeho existencia bola samozrejým dôsledkom porušenia práva. Podľa názoru odvolacieho súdu, jedným zo základných predpokladov úspešnosti žaloby o určenie je aj skutočnosť, že účastníci majú vecnú legitímáciu. V súlade s právnou úpravou dobrovoľných dražieb v konaní o určenie neplatnosti dražby majú vecnú legitímáciu vlastníci draženej veci, navrhovateľ dražby, dražobník a vydražiteľ. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že záložné právo k bytu sa zriaďovalo zo zákona na zabezpečenie pohľadávky tak, že v prípade riadneho a včasného neplnenia záväzku bol záložný veriteľ (ostatní vlastníci) oprávnený domáhať sa uspokojenia pohľadávky zo založenej veci (bytu). Samotné zabezpečenie pohľadávky záložným právom núti dlžníka – vlastníka bytu splniť si svoj dlh riadne a včas. V prípade, že si ho neplní, má záložný veriteľ právo domáhať sa uspokojenia pohľadávky zo zálohu. Z § 8b ods. 1 a ods. 2 zákona č. 182/1993 Z.z. správcovi vyplývali práva a povinnosti a z titulu svojho postavenia

mal aktívnu legitímáciu na zastupovanie vlastníkov aj pri výkone záložného práva zriadeného zákonom v prospech ostatných vlastníkov, k čomu však musel mať ich súhlas. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že takýto súhlas žalovanému 1/ nebol daný, čo vyplývalo z predloženej zmluvy o výkone správy a zo skutočnosti, že žalovaným 1/ iný dôkaz predložený nebol, a teda žalovaný 1/ nemohol vykonať záložné právo vlastníkov. Podľa názoru odvolacieho súdu boli dôvodné aj námietky žalobcov týkajúce sa nedostatkov oznámenia o dražbe, keď nebol dodržaný § 17 ods. 7 zákona č. 527/2002 Z.z., keďže podpis navrhovateľa dražby musel byť úradne osvedčený, pričom v preskúvanom prípade došlo k úradnému osvedčeniu podpisu navrhovateľa dražby až dodatočne po dražbe. Navyše oznámenie o dražbe bolo podpísané prokuristom žalovaného 2/ a nie navrhovateľom dražby, a tak k dražbe ani nemalo dôjsť.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podali dovolania podľa § 238 O.s.p. žalovaní 1/ a 2/. Dovolania odôvodnili § 241 ods. 2 písm. b) a c) O.s.p. Námietali nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom v otázke existencie aktívnej legitímácie správcu podať návrh na vykonanie dražby a realizáciu záložného práva vlastníkov, v otázke posúdenia splnenia podmienok podľa § 17 ods. 7 zákona č. 527/2002 Z.z. a v otázke posúdenia naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti dražby. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky navrhli napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalobcovia sa k dovolaniam nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolania podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 238 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v rozsahu podľa § 242 ods. 1, 2 O.s.p. a dospel k záveru, že dovolaniam nemožno vyhovieť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolací súd je podľa ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. viazaný rozsahom dovolania i uplatneným dovolacím dôvodom. Obligatorne (§ 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými

vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tiež inými vadami len vtedy, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody pritom neposudzuje len podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

Zákonné ustanovenie § 237 O.s.p. pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a) až g) tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však nebola dovolacím súdom v konaní zistená, ani dovolateľmi namietaná.

Inou vadou konania, na ktorú musí dovolací súd prihliadať aj vtedy, ak nie je dovolaním namietaná, je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmatečnosť rozhodnutia. Jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní. Existencia tejto vady nevyšla v dovolacom konaní najavo ani nebola dovolateľmi namietaná. Hoci ako dovolací dôvod dovolateľa uviedli všeobecne aj § 241 ods. 2 písm. b) O.s.p., podľa obsahu opravných prostriedkov vadu takejto povahy konkrétne nenamietali. Ich námietky dovolací súd posúdil podľa § 241 ods. 2 písm. c) O.s.p.

Dovolatelia namietali, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c) O.s.p.). V ďalšom sa dovolací súd zameril na posúdenie danosti tohto dovolacieho dôvodu.

Nesprávnym právnym posúdením veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c) O.s.p. je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, ako mal správne použiť, alebo aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

Predmetom konania bolo žalobcami uplatnené určenie neplatnosti dražby bytu. Najvyšší súd Slovenskej republiky posudzoval opodstatnenosť dovolaní žalovaných 1/ a 2/

smerujúcich proti výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým tento súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalobe vyhovel.

Po preskúmaní veci dovolací súd dospel k záveru, že rozsudok odvolacieho súdu treba považovať za vecne správny.

Podľa ustanovenia § 80 písm. c) O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Predpokladom úspešnosti určovacej žaloby (akou je aj žaloba o určenie neplatnosti dražby bytu) je existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Podľa ustálenej judikatúry súdov naliehavý právny záujem o určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, je daný najmä tam, kde by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu, alebo kde by sa bez tohto určenia jeho právne postavenie stalo neistým. V preskúvanom prípade naliehavý právny záujem žalobcovia nemuseli zvlášť tvrdiť, zdôvodňovať ani dokazovať, pretože vyplýval priamo z § 21 ods. 2 a 3 zákona č. 527/2002 Z.z. V zmysle tohto ustanovenia v prípade, ak boli porušené ustanovenia tohto zákona, mohla osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Toto právo zaniklo, ak sa neuplatnilo do troch mesiacov odo dňa konania dražby. Súd určí neplatnosť dražby, ak je na tom naliehavý právny záujem. V § 21 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z.z. je upravený prípad, kedy nie je možné vysloviť neplatnosť dražby (čo nie je preskúvaný prípad). Pokiaľ dovolatelia namietajú to, že účastníčkou konania na strane žalovaných nebola aj manželka vydražiteľa, Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že zákon č. 527/2002 Z.z. upravoval, kto bol navrhovateľom dražby, dražobníkom, účastníkom dražby i vydražiteľom. Za vydražiteľa považoval účastníka dražby, ktorému bol udelený príklep (§ 2 písm. g) zákona č. 527/2002 Z.z.). Účastníkom bola osoba prítomná na dražbe, ktorá sa dostavila s cieľom urobiť podanie a splňala podmienky ustanovené týmto zákonom (§ 5 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z.z.). Z oznámenia o výsledku dražby (č.l. 13), z notárskej zápisnice (č.l. 124) i z úradného výpisu z Notárskeho centrálného registra dražieb (č.l. 190) je zrejmé, že účastníkom dražby i vydražiteľom bytu bol žalovaný 3/. Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na to, že i v prípade, že by vydražený byt pripadol do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (podľa judikatúry, aj keď sa dražby zúčastnil iba jeden z manželov, vydražený majetok – byt patrí do bezpodielového spoluvlastníctva

manželov, ak sú pre vznik bezpodielového spoluvlastníctva inak splnené podmienky), stačí, ak bola žaloba o určenie neplatnosti dražby uplatnená len voči jednému z manželov. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka, ktorý definuje, čo je predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov, právo jedného z manželov k veciam v bezpodielovom spoluvlastníctve nie je obmedzené určitým spoluvlastníckym podielom druhého manžela. Obom manželom patrí vždy celá vec v bezpodielovom spoluvlastníctve. Každý z manželov je vlastníkom celej veci, a potom obaja manželia (ktorýkoľvek z nich), sú povinní vydať vec, pretože im patrí nedielené právo k celej veci. V prípade záväzkových vzťahov manželia majú postavenie solidárnych dlžníkov a veriteľov (§ 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne (voči tretím osobám). Je na tretej osobe, či uplatní žalobu voči obom manželom alebo len voči jednému z nich.

Pokiaľ dovolatelia namietali nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom v otázke existencie aktívnej legitímácie správcu podať návrh na vykonanie dražby a realizáciu záložného práva vlastníkov, postavenie správcu upravoval § 8b ods. 1 a 2 zákona č. 182/1993 Z.z. Správca bol povinný vykonávať správu majetku vlastníkov samostatne, vo svojom mene a na účet vlastníkov. Okrem iného bol povinný sledovať úhrady za plnenia a úhrady preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv od vlastníkov a vymáhať vzniknuté nedoplatky. Pri správe majetku bol povinný najmä zvolať schôdzu vlastníkov podľa potreby, inak v zákonom ustanovených prípadoch.

Na zabezpečenie pohľadávok uvedených v § 15 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. vznikalo záložné právo v prípadoch, keď sa spoločenstvo nezriadovalo, zo zákona v prospech ostatných vlastníkov. Vznik a zánik záložného práva sa zapisoval do katastra nehnuteľností.

V prípade, že si vlastník riadne a včas neplnil svoje povinnosti, boli ostatní vlastníci oprávnení navrhnúť dražbu. Navrhovateľom dražby podľa § 7 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z.z. mohol byť vlastník predmetu dražby alebo osoba oprávnená konať v mene vlastníka podľa osobitného zákona (záložný veriteľ), ktorý za podmienok ustanovených týmto zákonom navrhoval vykonanie dražby. Navrhovateľ dražby bol povinný podľa § 7 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z.z. označiť osoby, ktoré majú predkupné právo k predmetu dražby alebo ktoré majú spoluvlastnícky podiel k predmetu dražby. Podľa § 3 ods. 8 zákona č. 527/2002 Z.z. navrhovateľ, ktorý nebol záložným veriteľom, nemohol bez súhlasu záložného veriteľa

navrhnuť dražbu predmetu dražby, ku ktorému bolo zriadené záložné právo. Dražbu bolo možné vykonať podľa § 16 zákona č. 527/2002 Z.z. len na základe písomnej zmluvy o vykonaní dražby, ktorú uzatváral navrhovateľ dražby (vlastník predmetu dražby alebo záložný veriteľ) s dražobníkom a ktorá musela obsahovať zákonom predpísané náležitosti. V prípade, že navrhovateľom dražby bol záložný veriteľ, zmluva musela obsahovať aj označenia vlastníka predmetu dražby a dôvod, pre ktorý bolo navrhované konanie dražby. Prílohou takejto zmluvy bolo zo zákona aj vyhlásenie záložného veriteľa o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky, pre ktorú sa navrhoval výkon záložného práva a v prípade, že sa navrhoval výkon záložného práva aj predajom spoluvlastníckeho podielu k veci (ako v preskúvanom prípade), museli byť v zmluve uvedení aj ostatní spoluvlastníci. Ak zmluva uzavretá medzi navrhovateľom dražby a dražobníkom neobsahovala náležitosti ustanovené týmto zákonom, bola neplatná. Konanie dražby vyhlasoval dražobník oznámením o dražbe (§ 17 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z.z.), ktoré bol povinný uverejniť v registri dražieb v lehotách podľa § 17 ods. 2 a 3 zákona č. 527/2002 Z.z. Dražobník bol povinný zaslať oznámenie o dražbe v zákonných lehotách podľa § 17 ods. 5 písm. e) zákona č. 527/2002 Z.z. aj ostatným spoluvlastníkom oznámeným navrhovateľom dražby, ak bol predmetom dražby aj spoluvlastnícky podiel k veci.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v zmysle vyššie uvedených ustanovení v prípade, že si žalobcovia ako vlastníci bytu riadne a včas neplnili svoj dlh, mohol sa záložný veriteľ (ostatní vlastníci) domáhať uspokojenia svojej pohľadávky voči takémuto vlastníkovi zo zálohu (bytu) jeho predajom (a predajom jeho spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu) na dobrovoľnej dražbe (§ 7, § 15 zákona č. 527/2002 Z.z.). Žalovaný 1/ ako správca mohol zastupovať vlastníkov aj pri výkone záložného práva zriadeného zákonom v prospech ostatných vlastníkov vtedy, keby mal ich súhlas (§ 3 ods. 8 zákona č. 527/2002 Z.z.). V prejednávanej veci je preukázané, že takýto súhlas nebol žalovanému 1/ daný, čo vyplýva z dokazovania vykonaného zmluvou o výkone správy a zo skutočnosti, že žalovaným 1/ iný dôkaz predložený nebol. Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že aj keď zákon č. 182/1993 Z.z. dával správcovi možnosť vymáhať vzniknuté nedoplatky, neumožňoval mu bez príslušného splnomocnenia od vlastníkov uzavierať s dražobníkom zmluvu o vykonaní dražby bytu. Podľa zákona č. 182/1993 Z.z. správca vykonával správu majetku vlastníkov vo svojom mene a na účet vlastníkov, zatiaľ čo záložným veriteľom bola osoba oprávnená v mene vlastníka draženej veci navrhnuť vykonanie dražby. Žalovaný 1/ nebol v danom prípade vlastníkom predmetu

dražby, ani záložným veriteľom, ani nebol nimi splnomocnený na uzavretie zmluvy o vykonaní dobrovoľnej dražby a keď tak urobil, konal v rozpore so zákonom. Dražba bola vykonaná na základe neplatne uzavretej zmluvy žalovaným 1/.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nepovažoval za dôvodnú ani námietku dovolateľov ohľadom nesprávneho právneho posúdenia splnenia podmienok podľa § 17 ods. 7 zákona č. 527/2002 Z.z.

Podľa § 17 ods. 7 veta prvá zákona č. 527/2002 Z.z., rovnopis oznámenia o dražbe uložený u dražobníka musel byť podpísaný navrhovateľom dražby; podpis navrhovateľa dražby musel byť úradne osvedčený.

Z hľadiska skutkového stavu mal Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že plnomocenstvom z 19. októbra 2005 žalovaný 1/ (správca) splnomocnil žalovaného 2/ (dražobníka) na všetky právne úkony spojené s vymáhaním jeho pohľadávok (nie pohľadávok záložných veriteľov) určených v prílohe č. 1 (v prílohe chýba špecifikácia a výška pohľadávok) na základe zmlúv o vykonaní dražby uvedených v prílohe č. 1 (najmä na výkon záložného práva zorganizovaním dobrovoľnej dražby bytu, na všetky úkony spojené s prípravou dražby a na výlučnú komunikáciu s dlžníkmi a inkaso dlžnej sumy podľa zmlúv o výkone dražby).

Ako Najvyšší súd Slovenskej republiky už vyššie uviedol, žalovaný 1/ nebol aktívne legitimovaný na podanie návrhu na vykonanie dražby a realizáciu záložného práva, a teda nemohol ani podpisovať oznámenie o dražbe, ani splnomocniť inú osobu k realizácii dražby a výkonu záložného práva. Podľa zmluvy o výkone správy (čl. VI bod 2) vlastníak splnomocnil správcu v jeho mene zabezpečovať povinnosti podľa čl. II ods. 2 zmluvy, nie však aj k výkonu záložného práva na dobrovoľnej dražbe. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že správca nebol oprávnený vykonať záložné právo, ktoré zo zákona vzniklo v prospech ostatných vlastníakov ako záložných veriteľov. Keďže ani zákon, ani zmluva o výkone správy, ani iné splnomocnenie neoprávňovalo správcu konať pri výkone záložného práva v mene vlastníaka alebo záložných veriteľov, žalovaný 1/ nebol oprávnený splnomocniť žalovaného 2/, teda dražobníka na všetky úkony spojené s výkonom záložného práva na dobrovoľnej dražbe. Na to, aby mohol žalovaný 1/ splnomocniť inú osobu, musel mať v prvom rade sám oprávnenie na výkon záložného práva a v druhom rade, musel mať zároveň

také splnomocnenie, ktoré by mu umožňovalo splnomocniť ďalšiu osobu. V preskúvanom prípade je zrejmé, že rovnopis oznámenia o dražbe nebol podľa § 17 ods. 7 zákona č. 527/2002 Z.z. podpísaný osobou, ktorá mohla byť navrhovateľom dražby, ale žalovaným 2/ (prokuristom dražobníka), ktorý nebol platne splnomocnený žalovaným 1/. Za daného skutkového a právneho stavu je potom právne irelevantné, kedy došlo k overeniu podpisu „navrhovateľa dražby“ na oznámení o dražbe.

So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že žalobcovia napadli dovolaním vecne správny rozsudok odvolacieho súdu. Keďže v konaní neboli zistené vady uvedené v § 237 O.s.p. a konanie nie je postihnuté ani inou vadou, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolania žalovaných 1/ a 2/ ako nedôvodné zamietol (§ 243b ods. 1 O.s.p.).

V dovolacom konaní úspešným žalobcom vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovaným, ktorý úspech nemali (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd ale žalobcom nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože nepodali návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. februára 2010

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová

